

udvalgets medlemmer med undtagelse af De Samvirkende Invalideorganisationer. Indstillingen indeholdt følgende 6 hovedpunkter:

1. Visitationskompetencen overgår til kommunerne. Kommunen træffer beslutning om, hvorvidt et barn skal være omfattet af vidtgående specialundervisning.

Amtskommunerne træffer beslutning om den konkrete foranstaltning og undervisningstilbudet. Amtskommunerne har ansvaret for specialskoletilbud, center/specialklassetilbud, specialrådgivning samt for lands- og landsdelsdækkende institutioner.

Denne løsning indebærer, at der skal etableres en dialog og et tæt samarbejde mellem kommunerne i amtet og amtet. Ligesom der må videreudvikles generelle - formaliserede - samarbejdsmodeller, hvor såvel amtskommunale som kommunale instanser og forældre inddrages.

2. Det kommunale takstbeløb hæves.
3. Klageadgang gives alene til forældre og forældremyndighedsindehavere.
4. Der skal fortsat være en mulighed for lokale og regionale forsøg.
5. Kvaliteten i den vidtgående specialundervisning skal præciseres og styrkes. Landsudvalget udarbejder principper og kriterier, der er nødvendige forudsætninger for kvalitet i specialundervisningen. Endelig tages der skridt til et kvalitetsudviklingsprogram, der bl.a. sigter mod udvikling af den pædagogisk-psykologiske rådgivning, indholdet i og organiseringen af den vidtgående specialundervisning, samarbejdsmodeller mellem amter og kommuner mv.
6. Såvel centralt som regionalt nedsættes udvalg med henblik på at sikre dialogen og følge udviklingen. I de regionale udvalg skal der på politisk niveau fx ske en drøftelse af den regionale udvikling.

Med betænkning nr. 1366 om Fordelingen af opgaver i den offentlige sektor har Opgavekommissionen i december 1998 anbefalet, at Landsudvalgets indstilling fra 1996 gennemføres.

Forslaget til nyordning af den vidtgående specialundervisning er af Opgavekommissionen især begrundet med:

- at tilrettelæggelsen af specialundervisningen bør foretages så tæt på det enkelte barn som muligt med udgangspunkt i barnets og familiens nærmiljø, og at det samtidig hermed bør sikres, at kvaliteten i specialundervisningstilbudet fastholdes.

- at det er væsentligt, at elever med behov for vidtgående specialundervisning så vidt muligt kan forblive i det almindelige folkeskolesystem for herigenem at kunne fastholde kontakten til andre børn og unge i deres lokalområde.

- at kommunerne under forskellige driftsformer i praksis varetager undervisningen af over halvdelen af de elever, der modtager vidtgående specialundervisning. Placeringen af ansvaret for alle former for vidtgående specialundervisning hos amtskommunerne nødvendiggør derfor en betydelig administrativ koordinering mellem kommunerne og amtskommunerne i de enkelte sager. Ligesom sikring af sammenhæng til den øvrige kommunale indsats - først og fremmest på det sociale område - vanskeliggøres. Endelig kan det nuværende takstniveau virke hæmmende på udviklingen af nye lokalt baserede tilbud til denne elevgruppe.

- at der er et behov for specialtilbud og specialrådgivning samt for lands- og landsdelsdækkende institutioner, som det ikke vil være økonomisk og fagligt forsvarligt at udlægge til kommunerne, idet de fleste kommuner ikke vil have den fornødne bæredygtighed til at løse disse opgaver selv.

- at der skal være et økonomisk sikkerhedsnet under den lille kommune, hvis der forekommer særligt mange svært handicappede børn.

I regeringens aftaler med Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening fra den 11. juni 1999 om bl.a. amternes og kommunernes økonomi i 2000 indgår, at disse principper skal søges gennemført med virkning fra skoleåret 2000/2001.

2. Forslaget

Kompetencen efter gældende ret

Det følger af lovens § 20, stk. 1, at kommunalbestyrelsen har forpligtelsen til at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til børn og unge under 18 år, der bor eller opholder sig i kommunen. Hvis kommunen skønner, at et barn har behov for særlig hensyntagen eller støtte, foretager kommunalbestyrelsen i henhold til lovens § 21, stk. 1, en indstilling til amtsrådet. Amtsrådet træffer herefter afgørelse om, hvorvidt denne skal overtage forpligtelsen til at sørge for undervisning, jf. lovens § 20, stk. 2. Hvorvidt et barns udvikling kræver særlig hensyntagen eller støtte afhænger af handicappets sværhedsgrad, hvilken foranstaltning der konkret skønnes behov for og af omfanget af de udgifter, der er forbundet hermed. Særlige specialskoler og lands- og landsdelsdækkende institutioner i amtsligt regi vil have en eks-